

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/884/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3807212025
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3807212025.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martináckovej v právnej veci navrhovateľa: V. - Z. poisťovňa, a.s., so sídlom N., W. rad 4, L.: XX XXX XXX, proti odporcom 1/ O. W., bytom A., G. ulica XXX/X, t.č. vo výkone trestu v Q. F., W. XX/X, 2/ M. G., bytom W. D. S. XXX, t.č. vo výkone trestu v Q. N. N. - G., Z. XX, 3/ M. N., bytom W. D. S. XXX, t.č. vo výkone trestu v Q. F., W. XX/X, o zaplatenie 3.336,32 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcov 1/ a 3/ proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 04. júna 2013, č.k. 4C/30/2008-194 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti odporcov 1/-3/ zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi sumu 3336,32 eur a vo výroku náhrade trov konania p o t v r d z u j e.

Vo výroku o priznaní úrokov z omeškania napadnutý rozsudok z m e ň u j e tak, že odporcovia 1/- 3/ sú p o v i n í spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 3336,32 eur od 31.01.2008 do zaplatenia, do troch dní.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa vo výroku I. uložil odporcom 1/,2/,3/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 3.336,32 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 3.336,32 eur od 18.09.2007 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol vo výroku II. tak, že odporcom 1/,2/,3/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 202,14 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že odporcovia 1/ - 3/ odcudzili dňa 09.08.2004 z priestorov rodinného domu S. B. v obci W. D. S. motorové vozidlo zn. S. T., ev.č. RK XXXAN. Vlastníkom vozidla bola spoločnosť E-O., s.r.o. so sídlom v F.. Odporca 1/ odcudzené motorové vozidlo následne uschoval a neskôr predal. Vozidlo bolo havarijne poistené u navrhovateľa od 17.09.2003. Poistné riziko zahŕňalo aj krádež poisteného vozidla. Navrhovateľ vyplatil poškodenému vlastníkovi spoločnosti E-O., s.r.o. poistné plnenie v dvoch platbách a to dňa 11.02.2005 sumu 50.000,- Sk a dňa 07.10.2005 sumu 50.510,- Sk. Navrhovateľ tak vyplatil poškodenému vlastníkovi vozidla poistné plnenie v celkovej výške 100.510,- Sk (3.336,32 Eur). V súlade s ustanovením § 813 ods. Občianskeho zákonníka tak prešlo na neho ako na poisťiteľa právo poškodeného na náhradu škody do výšky tohto plnenia. Tento prechod práva nastal priamo zo zákona (legálna cesia). Právo na náhradu škody uplatnil navrhovateľ v súdnom konaní žalobou podanou proti odporcom, ktorí škodu spôsobili. Na to, aby mohol súd zaviazat odporcov na náhradu škody, bolo potrebné preukázať, že škodu spôsobili a že za ňu zodpovedajú, t.j. že v prípade odporcov boli splnené predpoklady vzniku ich zodpovednosti za škodu. Týmito predpokladmi

sú: protiprávny úkon, vznik ujmy, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou ujmu a zavinenie škodcu. V § 420 ods. 1 Obč. zák. je vyjadrená zásada, že každý, t.j. tak fyzická, ako aj právnická osoba, zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Odporcovia 1/ a 3/ vo svojich písomných vyjadreniach vo veci, odporca 2/ vo výpovedi na pojednávaní a ani nikto z nich vo výpovediach v trestnom konaní nepoprel, že sa dopustili konania, ktorým mala byť spôsobená škoda. K spáchaniu skutku sa naopak opakovane priznali. Bránili sa však tým, že v trestnom konaní neboli za toto konanie (skutok) uznaní vinnými, preto platí prezumpcia neviny a do prípadného právoplatného uznania viny ich nie je možné zaviazat' na náhradu tejto škody. Odporcovia odvodzovali svoju (občianskoprávnu) zodpovednosť za škodu od trestnoprávnej zodpovednosti. Trestnoprávna zodpovednosť je však odlišnou právnou kategóriou. Je špecifickým právnym vzťahom páchatel'a trestného činu a štátu. Vyplýva z nej povinnosť páchatel'a niesť zodpovednosť za svoje konanie, ktoré má znaky trestného činu, oprávnenie štátu rozhodnúť o vine páchatel'a a uložiť mu za tento skutok trest, uvedený v trestnom zákone a zároveň povinnosť páchatel'a uložený trest strpieť a vykonať ho. Na druhej strane občianskoprávna zodpovednosť je dvojstranným právnym vzťahom medzi rovnako postavenými subjektmi občianskeho (súkromného) práva. Ide o zodpovednosť fyzických príp. právnických osôb, ktoré spôsobili škodu iným osobám. Táto zodpovednosť za porušenie právnej povinnosti nastáva vždy, pokiaľ vzhľadom na konkrétny vzťah subjektu zodpovedajúceho za škodu k poškodenému alebo vzhľadom na porušenie určitých povinností, v dôsledku čoho došlo k spôsobeniu škody inej osobe, netreba aplikovať ustanovenia iného osobitného zákona o zodpovednosti za škodu. Keďže záväzky vznikajú (okrem iného) aj zo spôsobenej škody (§ 489 Obč. zák). Pri občianskoprávnej zodpovednosti za škodu vzniká záväzkovo-právny vzťah medzi tým, kto za škodu zodpovedá, a medzi poškodeným. Obsahom tohto vzťahu je právo poškodeného požadovať náhradu škody a povinnosť toho, kto podľa zákona za škodu zodpovedá, škodu nahradiť. Súd k tomu ďalej dodal, že uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/160/2005 z 08.03.2013, právoplatným 03.04.2013 síce nebola vyslovená vina odporcu 1/ zároveň však ani nebol spod obžaloby oslobodený. Konanie bolo zastavené, pre tzv. „neúčelnosť“. Znamená to, že súd sa už ďalej v trestnom konaní síce nebude zaoberať otázkou viny odporcu 1/ za skutok, z ktorého bol obvinený, no na druhej strane jeho zodpovednosť za škodu spôsobenú týmto skutkom je naďalej premetom občianskeho súdneho konania. Súd považoval návrh navrhovateľa za dôvodný. Odporcovia 1/ až 3/ naplnili svojim konaním všetky predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, preto za túto škodu zodpovedajú a sú povinní ju navrhovateľovi nahradiť. Vzhľadom na to, že škodu spôsobili spoločným konaním, zodpovedajú za jej náhradu spoločne a nerozdielne. Z uvedených dôvodov súd návrhu navrhovateľa vyhovel. Keďže odporcovia nereagovali na výzvy navrhovateľa z 24.08.2007 na regresnú náhradu poistného plnenia v lehote 7 dní, od 18.09.2007 nastalo ich omeškanie s plnením peňažného dlhu. Preto majú povinnosť platiť navrhovateľovi v zmysle ust. § 517 ods. 2 O.z. aj úroky z omeškania. Úroková sadzba Národnej banky Slovenska bola k 18.09.2007 vo výške 4,25 %. Odporcov preto súd zaviazal platiť úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 18.09.2007 do zaplatenia. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Keďže navrhovateľ mal vo veci plný úspech, súd mu v súlade s citovaným ustanovením priznal právo na plnú náhradu vynaložených trov konania vo výške 202,14 eur. Trovy pozostávajú zo sumy zaplateného súdneho poplatku za návrh 200,15 eur a náhrady nákladov za upomienky odosielané odporcom pred podaním návrhu v sume 1,99 eur.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie odporcovia 1/ a 3/.

Odporca 1/ navrhol napadnutý rozsudok v podstate zmeniť tak, že na zaplatenie regresného nároku bude zaviazaný vo výške 1/3 a úroky z omeškania budú navrhovateľovi priznané po právoplatnosti rozsudku. Namietal, že mu nebola doručená výzva na zaplatenie regresnej náhrady. Uviedol, že od 06.09.2007 bol vzatý do vyšetrovacej väzby, takže sa nezdržoval v mieste svojho trvalého bydliska a z tohto dôvodu nemohol výzvu prevziať. Reagoval až na platobný rozkaz vydaný vo veci, proti ktorému podal odpor. Ďalej poukázal na to, že sa nezúčastnil predmetnej krádeže a preto podľa § 438 ods. 1 Obč. zák. nemal byť zaviazaný na regresnú náhradu v takej výške, ako v napadnutom rozsudku, ale miera zavinenia mala byť zohľadnená pri určení výšky škody. Uviedol, že v roku 2004-2005 ponúkol navrhovateľovi nahradenie 1/3-iny požadovanej finančnej čiastky z dôvodu vyhnutia sa súdnemu sporu. To isté vykonal dňa 21.05.2013.

Odporca 3/ v odvolaní namietal odňatie možnosti konať pred súdom, keď počas celého konania nemal možnosť vyjadriť sa k navrhovaným a vykonaným dôkazom, v konaní nebol vypočutý. Ďalej namietal,

že mu nebola doručená výzva navrhovateľa na zaplatenie regresnej náhrady. Výzva mu bola doručená spolu s predvolaním na pojednávanie dňa 04.06.2013, na čo reagoval tak, že zaslal navrhovateľovi návrh na uzavretie dohody. Nesúhlasil preto s platením úroku z omeškania od 18.09.2007. Namietal výšku trov konania, nakoľko mu žiadna upomienka nebola doručená. Žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie s tým, že odvolací súd nariadi navrhovateľovi uzavrieť zmier v danej veci.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcov 1/, 3/ navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Mal za to, že škoda bola spôsobená konaním viacerých páchatel'ov a preto zodpovedajú za škodu podľa § 438 ods. 1 Obč. zák. spoločne a nerozdielne. Poukázal na uznesenie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/160/2005 zo dňa 08.03.2013, z ktorého síce vyplýva, že trestné stíhanie bolo zastavené, avšak z dôvodu, že trest, ku ktorému môže viesť predmetné stíhanie, je celkom bez významu popri treste, ktorý pre iný čin bol obvineným už uložený alebo ktorý ich podľa očakávania postihne. Okresný súd v rozhodnutí skonštatoval, že vzhľadom na dĺžku trestov, ktoré boli už právoplatne uložené obž. M. W., obž. J. G., obž. J. N., je možné trestné stíhanie voči uvedeným páchatel'om za uvedené trestné činy zastaviť, keďže tresty, ku ktorým trestné stíhanie môže v prípade týchto páchatel'ov viesť, je celkom bez významu popri trestoch, ktoré im už boli pre iné trestné činy uložené. Odporca 1/ tak zodpovedá za spôsobenú škodu spoločne a nerozdielne s ostatnými páchatel'mi (odporcami 2/ a 3/), a to bez ohľadu na to, aký mal na spáchaní trestného činu podiel, prípadne, ktorý z páchatel'ov mal z jeho spáchania prospech. Otázka vzájomného vysporiadania páchatel'ov podľa ich podielov na vzniku škody v zmysle § 439 Obč. zákonníka je výlučne vnútorným vzťahom medzi viacerými škodcami ako solidárnymi dlžníkmi a nemá vplyv na ich vzťah k poškodenému. Nesúhlasil s konštatovaním odporcu 3/ v odvolaní pokiaľ tvrdí, že nemal možnosť počas celého konania sa vyjadriť k navrhovaným a vykonaným dôkazom, nebol v konaní vypočutý, čím malo byť porušené jeho právo. V tomto smere poukázal na to, že odporcovi bol riadne doručený platobný rozkaz spolu s prílohami, voči ktorému podal dňa 19.01.2008 odpor, t.j. bol oboznámený so všetkými dokladmi predloženými zo strany navrhovateľa a tiež sa vyjadril k veci listom zo dňa 20.05.2013, kedy mu bolo doručené predvolanie na pojednávanie na deň 04.06.2013, a ktorý súdu predložili na predmetnom pojednávaní. Pokiaľ odporcovia uvádzajú, že sú ochotní splatiť každý 1/3 z uplatnenej sumy 3.336,32 eur, do dnešného dňa tak neučinili.

Pokiaľ sa týka uplatnenia úroku z omeškania uviedol, že úroky z omeškania požadoval k dátumu spisania žaloby, t.j. k 18.09.2007 a nie k dátumu doručenia výzvy na zaplatenie zo dňa 24.08.2007, preto argumentáciu odvolateľov k tejto otázke považoval za irelevantnú.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 2 písm. c) O.s.p. (v celom rozsahu) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej je vecne správny a vo výroku o úrokoch z omeškania je potrebné napadnutý rozsudok podľa § 220 O.s.p. zmeniť.

V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal náhrady škody voči odporcom 1/ - 3/ titulom poskytnutého plnenia z poistnej zmluvy poškodenému - spoločnosti E-O. s.r.o. so sídlom v F. S. bola spôsobená odporcami 1/ - 3/ tým spôsobom, že odporcovia 2/,3/ odcudzili dňa 09.08.2004 z priestorov rodinného domu S. G?r?ga v obci W. D. S. motorové vozidlo zn. S. T., ev. č. RK XXX AN. Vlastníkom predmetného motorového vozidla bola spoločnosť E-O. s.r.o. so sídlom v F.. Odporca 1/ následne odcudzené motorové vozidlo uschoval a neskôr predal. Poistné riziko zahŕňalo aj krádež poistného vozidla. Navrhovateľ vyplatil poškodenému vlastníkovi spoločnosti E-O. s.r.o. poistné plnenie v dvoch platbách, a to dňa 11.02.2005 sumu 50.000,-Sk a dňa 07.10.2005 sumu 50.510 Sk. Navrhovateľ si svoj nárok uplatnil v zmysle § 813 ods. 1 Obč. zák.

Podľa § 420 ods. 1 Obč. zák. platného v rozhodnom čase, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 813 ods. 1 Obč. zákonníka platného v rozhodnom čase, ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol.

Citované ustanovenie § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uplatňuje len vtedy, keď poisťná udalosť bola spôsobená treťou osobou, ktorá za ňu zodpovedá podľa príslušných ustanovení o zodpovednosti za spôsobenie škody. Ide o prechod práva poisteného na náhradu

škody voči škodcovi na poistiteľa. Nastáva priamo zo zákona (legálna cesia), ak sú splnené podmienky tohto prechodu. Predovšetkým musí ísť o spôsobenie škody na poistenom majetku, ktorá je poisťnou udalosťou podľa poisťnej zmluvy. Musí ísť o škodu, za ktorú zodpovedá tretia osoba a plnenie poistiteľa kryje plnenie škodcu zo zodpovednosti za škodu.

Napokon podmienkou prechodu práva je, že poistiteľ poskytol poistenému (osoba, ktorá má

právo na náhradu škody voči tretej osobe) poisťné plnenie, pretože až týmto poskytnutím poisťného plnenia prechádza právo poisteného na náhradu škody na poistiteľa.

Odvolačný súd z obsahu spisu zistil, že uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 08.03.2013 sp. zn. 1T/160/2005 bolo zastavené trestné stíhanie proti obžalovaným O. W., nar. XX.XX.XXXX v N., t.j. čo výkone trestu, M. G., nar. XX.XX.XXXX v N., t.j. vo výkone trestu, M. N., nar. XX.XX.XXXX v N., t.č. vo výkone trestu pre pokračovací trestný čin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 2 písm. a), ods. 5 písm. c) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. sčasti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zákonníka pre pokračovací trestný čin poškodzovania cudzej veci formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 257 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., pokračovací trestný čin porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 238 ods. 1,3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. Uvedené trestné stíhanie bolo zastavené na základe toho, že trest, ku ktorému môže viesť stíhanie je celkom bez významu popri treste, ktorý pre iný čin bol obvinenému už uložený alebo ktorý ho podľa očakávania postihne. Znamená to, že predmetným právoplatným uznesením (dňa 03.04.2013) síce nebola vyslovená vina odporcov, zároveň však neboli spod obžaloby oslobodení. Súd prvého stupňa sa preto zaoberal zodpovednosťou odporcov 1/- 3/ v rámci občianskeho súdneho konania a správne uzavrel, že v danej veci boli splnené podmienky zodpovednosti za vzniknutú škodu na poistenom motorovom vozidle tretími osobami, t.j. odporcami 1/ - 3/. Odvolačný súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že v danej veci bolo preukázané porušenie konkrétnej právnej povinnosti zo strany odporcov 1/ - 3/ ako predpoklad ich zodpovednosti za škodu v súlade s § 420 ods. 1 Obč. zák. Navrhovateľ tak uniesol dôkazné bremeno a preukázal porušenie právnej povinnosti odporcov, ktorí nepopreli, že dňa 09.08.2004 v W. D. S. po predchádzajúcej dohode odporca 1/ priviezol na miesto odcudzenia odporcov 2/, 3/, následne dával pozor v blízkosti rodinného domu S. a odporcovia 2/, 3/ preskočili plot a okrem iného z dvora domu odcudzili sporné motorové vozidlo, po čom toto vozidlo uschoval odporca 1/. Z uvedeného vyplýva, že záver súdu prvého stupňa o preukázané zodpovednosti odporcov 1/ - 3/ z a škodu vzniknutú poistenému pri uvedenej krádeži a tým aj preukázanie splnenia jednej z podmienok prechodu práva v zmysle § 813 ods. 1 Obč. zák. bol správny. Ako vyplýva z vyššie uvedeného škodu spôsobili odporcovia 1/ - 3/ spoločným konaním, zodpovedajú preto za jej náhradu spoločne a nerozdielne. Námietky odvolateľov proti rozsudku súdu prvého stupňa vo veci samej neboli preto dôvodné. Neobstojí ani námietka odporcu 3/ , že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Odporca 3/ nepožiadala o odročenie pojednávania nariadeného na deň 04.06.2013, z jeho písomného podania zo dňa 20.05.2013 vyplýva len toľko, že žiada, aby navrhovateľ s ním uzavrel dohodu o splácaní sumy 33.510 Sk. Nedôvodná bola aj námietka odporcu 3/ ohľadne priznanej náhrady trov konania týkajúcej sa úhrady za upomienku. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľ odporcom doručoval predžalobnú výzvu na zaplatenie náhrady škody, nemôže mu však byť na ujmu, že odporca 3/ sa v mieste trvalého bydliska nezdržoval z dôvodu väzby.

Z týchto dôvodov odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej výrokovej časti vo veci samej a vo výroku o náhrade trov konania podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil, keď sa s jeho dôvodmi v plnom rozsahu stotožnil.

V ďalšej časti sa odvolačný súd zaoberal námietkou odporcov 1/ a 3/ ohľadom výzvy, ktorá bola zaslaná zo strany navrhovateľa na náhradu spôsobenej škody. V tejto časti považoval odvolanie odporcov 1/ a 3/ čiastočne za dôvodné.

Z ust. § 517 ods. 1, 2 OZ vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh nesplní riadne a včas, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani dodatočne v primeranej lehote, poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť, ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Podľa odseku 2/ ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatky z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vzhľadom k tomu, že pri nároku na náhradu škody nie je v Občianskom zákonníku určená doba plnenia, je potrebné vychádzať z toho, že škodca je povinný plniť prvý deň po tom, čo bol veriteľom o plnenie požiadaný, tak, ako to predpokladá § 563 ods. 3 OZ. Ak nedošlo k výzve dlžníka skôr, je treba za kvalifikovanú výzvu považovať žalobu. Dňom splatnosti pohľadávky je potom deň po doručení tejto žaloby odporcovi a to platí aj u tzv. postihových, teda regresných nárokoch poisťovne.

Nesprávny bol teda postup súdu prvého stupňa, ktorý počiatok úrokov z omeškania stanovil odo dňa 18.09.2007 v zmysle návrhu, pretože z dokazovania pred súdom prvého stupňa je zrejmé len toľko, že výzva zo dňa 24.08.2007 zo strany navrhovateľa bola odporcom 1/ - 3/ zaslaná na adresu ich trvalého bydliska. Z dokazovania súdom prvého stupňa nie je zrejmé, že odporcovia uvedenú výzvu aj prevzali. Preto bola dôvodná námietka odporcov 1/ a 3/ o počiatku plynutia úrokov z omeškania s tým, že z obsahu spisu je zrejmé, že žaloba (spolu s platobným rozkazom) bola odporcovi 1/ doručená dňa 30.01.2008, odporcovi 2/ dňa 11.10.2007 a odporcovi 3/ dňa 18.01.2008. V danej veci sa jedná o nárok, ktorý je spoločný a nerozdielny, znamená to v nadväznosti na ust. § 438 Obč. zák., že sa tým počiatok plynutia úrokov z omeškania posúva ku dňu nasledujúcemu od doručenia žaloby poslednému z odporcov - odporcovi 1/, t.j. ku dňu 31.01.2008. V čase vzniku omeškania, t.j. ku dňu 31.01.2008 predstavoval dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska 8,5% (§ 517, § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom do 31.12.2008), preto odvolací súd vo výroku týkajúceho sa úrokov z omeškania podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že odporcom 1/ - 3/ uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne 3336,32 eur 8,5 % s úrokmi z omeškania od 31.01.2008 do zaplattenia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 3, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi, ktorý mal neúspech len v nepatrnnej časti (v príslušenstve) túto náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ju neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.